

er mulig, jf. stk. 6 (se nedenfor), det vil sige tilfælde, hvor der vil skulle ske aflytning, optagelse og efterfølgende overførsel af optagelsen af telekommunikationen til den begærende medlemsstat, jf. stk. 1, litra b.

Stk. 5 vedrører den anmodede medlemsstats pligt til at efterkomme anmodninger efter stk. 1, litra a, det vil sige anmodninger om aflytning og øjeblikkelig overførsel af telekommunikation til den begærende medlemsstat. Efter bestemmelsen gælder der forskellige regler afhængig af, hvor den aflyttede person befinder sig.

Det følger af stk. 5, litra a, at den anmodede medlemsstat forpligter sig til at efterkomme anmodninger efter stk. 1, litra a, i forbindelse med en anmodning som omhandlet i stk. 2, litra a og c, når den har modtaget de i stk. 3, omhandlede oplysninger. Den anmodede medlemsstat kan tillade, at aflytningen sker uden videre formaliteter. Når der således er tale om aflytning og øjeblikkelig overførsel af telekommunikation (stk. 1, litra a), og den aflyttede person befinder sig i den begærende medlemsstat (stk. 2, litra a) eller en tredje medlemsstat (stk. 2, litra c), har den anmodede medlemsstat pligt til at efterkomme en anmodning, når den har modtaget de i stk. 3, omhandlede oplysninger. I sådanne tilfælde skal den anmodede medlemsstat ikke foretage en vurdering af, om den ville træffe den ønskede foranstaltning i en tilsvarende national sag. Baggrunden herfor er, at aflytningen principielt ikke berører den anmodede medlemsstat eller personer på dens område. Den person, der skal aflyttes, befinder sig ikke på den anmodede medlemsstats område, og straffesagen behandles ikke af den anmodede medlemsstats myndigheder. Den anmodede medlemsstat skal alene yde teknisk bistand til den begærende medlemsstat, således at den begærende medlemsstat bliver i stand til at aflytte telekommunikationen.

Det følger af stk. 5, litra b, at den anmodede medlemsstat forpligter sig til at efterkomme anmodninger efter stk. 1, litra a, i forbindelse med en anmodning som omhandlet i stk. 2, litra b, når den har fået de i stk. 3 og 4 omhandlede oplysninger, forudsat at den ville træffe den ønskede foranstaltning i en tilsvarende national sag. Den anmodede medlemsstat kan stille de samme betingelser for at give sit samtykke, som den ville stille i en tilsvarende national sag. Når der således er tale om aflytning og øjeblikkelig overførsel af telekommunikation til den begærende medlemsstat (stk. 1, litra a), og den aflyttede person befinder sig i den anmodede medlemsstat, og vedkommendes kommunikation kan aflyttes i denne medlemsstat (stk. 2, litra b), har den anmodede medlemsstat kun pligt til at

efterkomme anmodningen, når visse betingelser er opfyldt. For det første skal den anmodede medlemsstat have modtaget de i stk. 3 og 4 omhandlede oplysninger. For det andet er det en betingelse, at den anmodede medlemsstat ville træffe den ønskede foranstaltning i en tilsvarende national sag. Baggrunden herfor er, at aflytningen i dette tilfælde berører den anmodede medlemsstat og personer på dens område. Den person, der skal aflyttes, befinder sig på den anmodede medlemsstats område, og aflytningen foretages af de nationale myndigheder på denne medlemsstats område.

Stk. 6 vedrører den situation, hvor øjeblikkelig overførsel ikke er mulig. Det følger af bestemmelsen, at såfremt øjeblikkelig overførsel ikke er mulig, forpligter den anmodede medlemsstat sig til at efterkomme anmodninger efter stk. 1, litra b, det vil sige aflytning, optagelse og efterfølgende overførsel af optagelsen af telekommunikationen til den begærende medlemsstat, når den har fået de i stk. 3 og 4 omhandlede oplysninger, forudsat den ville træffe den ønskede foranstaltning i en tilsvarende national sag. Den anmodede medlemsstat kan stille de samme betingelser for at give sit samtykke, som den ville i en tilsvarende national sag. Hvis der anmodes om aflytning, optagelse og efterfølgende overførsel kan den anmodede medlemsstat altså generelt kræve, at betingelserne i national ret er opfyldt, også ved assistance til aflytning efter stk. 2, litra a og c, hvor den aflyttede person ikke befinder sig på den anmodede medlemsstats område. Når en medlemsstat skal optage den aflyttede telekommunikation, sidestilles situationen således altid med tilfælde, hvor den aflyttede person befinder sig på medlemsstatens eget område. Dette er fundet nødvendigt på grund af den selvstændige indsats, som optagelse og efterfølgende overførsel kræver af de nationale myndigheder.

Efter stk. 7 kan enhver medlemsstat samtidig med afgivelsen af den i artikel 27, stk. 2, omhandlede notifikation erklære, at den kun er bundet af pligt til optagelse og efterfølgende overførsel efter stk. 6, når den ikke selv er i stand til at foretage øjeblikkelig overførsel (og altså ikke når øjeblikkelig overførsel er udelukket på grund af modpartens forhold). I sådanne tilfælde kan de øvrige medlemsstater anvende princippet om gensidighed.

Det følger af stk. 8, at i forbindelse med en anmodning efter stk. 1, litra b, det vil sige aflytning, optagelse og efterfølgende overførsel af optagelsen af telekommunikationen til den begærende medlemsstat, kan den begærende medlemsstat, når særlige grunde taler herfor, også anmode om en udskrift af optagel-